

Завод за заштиту природе и научно проучавање природних реткости НР Србије на основу чл. 1, 2, 3 и 27 Закона о заштити споменика културе и природних реткости НРС., донео је дана 22 децембра 1954 године следеће:

Београд у јануару 1954

107

РЕШЕЊЕ

Томбо

I. - Завод за заштиту природе и научно проучавање природних реткости НРС ставио је под заштиту државе, резерват чистих састојина хрasta дуљњака (*Quercus robur*) и мешовитих састојина са грабом (*Carpinus betulus*) и јасеном (*Fraxinus excelsior*), на територији Шумске управе у Моровићу, Шумског гасинства у Сремској Митровици, у саставу државне шуме Беоковина, шумско одељење 19.

II. - Површина овога резервата обухвата читаво 19 одељење и површину 34,53 ха, и одговара једном делу катастарске парцеле Бр. 2342 код катастарске управе у Шиду и земљ. књ. улошку Бр. 174 код среског суда у Шиду.

III. - На овом простору резервата не може се вршити никакво искористишавање ни шуме нити ма којих природних извора. Забрањено је сећи стабла и грање, сећи жбуње и примерке приземне флоре. Забрањено је уклањати лемежину, пула стабла, ветроизвале и сл., затим уклањање гљива, хумуса, маховине, као и вађење камена или одношење земље. Забрањено је такође вршити ~~испитивања~~, испашу, паљење, сакупљање лисника, стеље, траве, семена и сл. Осим тога, на овој територији забрањен је сваки лов, убијање или уништавање било којих дивљих животиња, птица и инсеката. Исто тако забрањен је пролаз гонича и истеривање дивљачи ван резервата. Ма која поменута или слична врста искористишавања или радова могу се вршити само у циљу научног испитивања и само по одобрењу Завода за заштиту природе и научно проучавање природних реткости.

IV. - Свака радња противна горњем која може на ма који начин да угрози несметани природни развој или опстанак резервата у целини или у деловима, противна је закону о заштити споменика културе и природних реткости НРС. (Сл. Гл. Србије бр. 54/48 г.) и казнива је по члану 30 овога Закона, односно по чл. 2 тач. 5 Закона о сардешављу прописа са КЗ. (Сл. Гл. Србије бр. 22/51 г.), а за сечу шума, убијање дивљих животиња и других дивљих врста на овом простору, још и казнама предвиђеним у чл. 246, 247 и 248 КЗ.

Уколико поједини привредни органи, а нарочито органи туризма, шумарства, пољупривреде или водопривредни органи, ову заштитну површину обухвате својим каснијим пројектима или привредним плановима, дужни су да о томе претходно обавесте овај Завод, доставе му своје пројекте и планове и дођу његову сагласност.

V. - Ово решење доставити: -1. Савету за науку и културу НРС., -2. Главној управи за шумарство НРС., -3. Шумском гасинству Сремска Митровица, -4. Шумској управи у Моровићу., -5. Бироу за пројектовање у шумарству., -6. Среском суду у Шиду., -7. Институту за екологију и биогеографију., -8. Институту за шумарска истраживања у шумарству у Београду., -9. Шумарском факултету у Београду., -10. Управи за шумарство АПВ., -11. Управи за лов при секретаријату за привреду НРС., -12. Надлежном пољупривредном органу и 13. Туристичком савезу Србије.

РАЗЛОЗИ

Заштићена површина обухвата чисту састојину хрasta дуљњака и мешовиту састојину хрasta са јасеном и грабом у којима хрast постиже велике димензије старост од 60 година и леп облик дебла. У овим састојинама могуће је пратити развитак хрasta у чистим и мешовитим састојинама, проучавати утицај мешовитости на развитак хрasta у овој фази развика ових састојина у којој започиње диференцирање опратора.

Из тих разлога и одлучно је као у диспозитиву решења. Неудовољна странка има право жалбе у року од 8 дана од дана доношења овога решења. Жалба се доставља Савету за науку и културу НРС.

Решено у Београду, дана 22 децембра 1954 године Бр. 381/54 год.

ДИРЕКТОР ЗАВОДА,
J. Simić
(ДР. СИМА ГРОЗДАНЉИЋ)